

& dec. 8. num. 3. post Marg. ad confit. Benedicti.

Nullitas fruebarur super base solemnis transactio[n]is, per quam Actores controverfam successionem in eodem Mancino titulo onerofo integrè tranfulerant, qua propter nequiverint poſteā direc[t]ā ad prædictā hæreditatem redire in judicio mere poffessorio, ſeu per viam immifionis, & hoc ex juri[bus] jam per memoratam tranſactionem penitus extindis, nec alias revivificare valentibus, niſi poſt quām per tres fententias conformes in judicio ordinario reportandas tranſactione reficiſſa, vel invalida extitiffet, juxta laſſimam firmata per Rot. & signanter in Bononiens. Bonorum II. Decembri 1682. §. Nullitas, & in Reatini fideicommissi. 11. Februario 1689. §. Neque qualitas, coram bon. mem. Emeriti Jun. in Carpenteriorum hæreditatis 21. Junii 1694. §. i. & 22. Junii 1695. §. Non enim, coram eodem, & prius in Melitaventia Tranſactionis I. Decembri 1690. §. cor. R. P. D. meo Caprara, & recentius in Bononiens. fideicommissi. 1. Junii 1696. §. Et in mem. & §. coram Reverendiss. D. meo Molines Decano.

Vehementius autem iniquitatis promovebat, ex quo nec porerat eadem tranſactione ſub prætextu leſionis infringi etiam in jure ordinario, dum memorati Actores illam inveniant adeo maturę, & folementem de tempore, quo jam mediante definitiva fententia R. P. D. Ginetti in locum A. C. depuſati remanerant penitus exclufi ab hac eadem inſtituta ſuccessione; in his namque terminis quoque cum ſuccumbens mediante tranſactione affectus eft nedum ut in praefenti ſcuta 750. fed quidam aliud quantumvis modicum, nequitum ex prefato capite leſionis meretur audiri, dum in fortioribus ipſum folium eventuale periculum depetendo totum in alia judiciali ſuperabundat pro ſupponenda, firmando juſtitia tranſactionis, quemadmodum reſpondit Rot. dec. 25. num. 22. cum duobus ſeqq. coram fan. mem. Alexan. VIII. & dec. 21. n. 4. in fin. poſt Urceol. de tranſacti. & in Bononiens. Tranſactione 2. Martii 1678. & 19. Junii 1679. coram bon. mem. Bourlem. impriſ apud modern. Camerino. alleg. 1. ſub n. 43. verſ. quamvis ſub n. 74. verſ. & quidam, & in Carpenteriorum Laudemitorum 20. Junii 1692. §. Et hinc parum referit, coram Eminentiss. Caccia Archiepiscopo Mediolanen. conformatia. 1. Julii 1693. §. Et hinc, coram bonaz mem. Emeriti.

Eoque ulterius, quia praefribendo etiam à fententia R. P. D. Ginetti, ipſam arduitas duplicitis articuli cadentis in cauſa, quorū alter veriſtabiliter in pueritate tranſigendi, repreſentationis, quam induere poſtent Actores ſuper controverſia ſuccessione, utrum felicit tantummodo repreſentarent gradum, vel potius inſimil perfonas matrum prædeſtūrā, ac exclarum; & alter, an ſtatutum exklufivum foeminarum, earumque defencientium, quale erant Actores, ipſos comprehendenter, five ligaret, non obſtante, quod forent Clericalli charactere inſigniti, & regulariter exempti à diſpositionibus ſtatutariorū; juſtitiam proculdubio preberet valebat cauſam tranſigendi, abque eo quod tranſactio, tam rationabiliter, & legitime ſuper praemifis ſtabilitate, poſſet deinceps per contingentiam ſuccelſio[n]i iudicari in ha[bi]tudine per noſtrum Tribunal ſuper utroque articulo favore eorundem Actorum de laſione, vel iniquità obſurgari; niſquam enim tranſactione metienda venit a futuro eveniu, illiusque essentialis juſtitia niſquam pendere debet a ſuperuenta magis, vel mihi profunda, rigidae trutinae articulorum; alias quippe omnes liues, omnes tranſactiones, & universæ conſordia, quæ paſſim, & quotidiē fieri contingunt in causis fideicommissariis, aliisque controverſiis, & caſibus, vel conjecturalibus, vel juris articulis involvientibus, traſtemporis, poſſent in dampnum partium, ac contra Reipublice tranquillitatem refuſari, ac reſpectiue irritari, ex his, quae bene pro ſubſtinentia tranſactione ponderantur.

4. per Rot. coram Merlin. dec. 799. n. 20. & ſeqq. & dec. 854. n. 5. & 6. & in recent. dec. 325. num. 5. & 6. part. 1. 4. & dec. 367. num. 9. cum duobus ſeqq. coram Priolo.

Ac demum evidenter intropioſcendo, five reaffumendo utriuſque articuli diſſertationem, in primis namque fratres de Mancino nulo pacto dabunt manus vias, quomodo, tam in uno, quam in altero, vel (altem in alteruto) non crederent adhuc triumphare poſſe etiam in noſtro Auditorio, tam facili (quando ita exigat juſtitia) reſilire, ſeu recedere e propriis reſolutionibus, & fententias, ut etiam perperfum fuat in Romana Cambiil 26. Junii 1697. in princ. coram me, & 28. Aprilis præterlapsi pariter in princ. coram bonaz mem. Urſino Decano.

Ac proprie[re] circa primum articulū, in quo Sac. Rot. cœnſuit, illos de Macilentibus, ac de Montibus, ad missa etiam exclusione matrum vigore ſtatui, illarum tam gradum dumtaxat, non autem perfonas repreſentantes, concurtere poſſe cum iſſim de Mancinis in equali gradu conſtituti, reſeſebant in hodierna audiencia longam catervam authoritatē e converso affirmantium, non poſſe ſimpliſter ab iſſis repreſentari locum, & gradum, fed etiam neceſſariam eſſe repreſentationem perfonarum, à quibus deſumebant nativitatem, ſed defenſiū, & originem, quævē cum hic tanquam ſemina litteraliter forenſe exluſa per ſtatutum, propriam neceſſe in eodem de Macilentibus, & de Montibus, velut filios, ac defencientes, excludenſe refuſabant, atque ſuper hoc articulo inter cateros pro antefignatio, peractum in ſuccelſione tranſversalium, ſed quodammodo in ſuccelſione tranſversalium, in qua traſactio, adducebant Salicet. in Aut. poſt fratres num. 3. & 6. ſeqq. C. de legit. hered. cum concord. per Hodier. controv. 23. per rot. & signanter n. 64. & ſeqq. Quaſd. diffr. 20. n. 6. cum duobus ſeqq. Modern. Lucen. confit. 39. 7. ex n. 50. cum plur. ſeqq. Theſaur. dec. 162. num. 3. Crivell. decif. 40. num. 22. Capyc. Late. dec. 126. num. 6. Rot. dec. 104. num. 3. recent. dec. 143. n. 3. par. 15. & dec. 60. num. 1. poſt Urceol. de tranſacti. aliq[ue] apud premiſos.

Quo verò ad ſecundum, & juxta quem conſequit[ur] obſtinerunt in Rota idem de Macilentibus, & de Montibus affirmit, ipſos tanquam Clericalli veſte ſuſſulos, ac veſtientes ex propria perfonā ad Avunculū ſuccelſionem, nullum modo articuli poſſe per ſtatutum exklufivum ſeminarium, utpote laicale, & non aptum ad ligandas perfonas Ecclesiasticas; pariformiter Mancini ubermē aſſerent Docto[r]um numerum, ex oppoſito (ut ipſi ſatigabant) aſſerent, in quod in ho[mo]no[rum] terminis, ubi eadem perfonā Ecclesiasticis defenduntur a femina exklufa, nequeant etiam in odium immunitatis Ecclesiasticis, & in ratione potentiā, ſed tanquam conditum favore Agnitionis, habensque de cetero ſibi ſubjectam perfonam defenſiū ſacralis, ac bona eo reſiliat, capax eft ex vi faltem direc[t]a comprehenſiōni quoque deſerit, & reſpectiue non incluſos ſub eadem ratione motiva, & fundamentali agnitionis, quantumvis hu[m]i]nū modi defencientes eſſent Clerici, & perfonas Ecclesiasticas, ad id pariformiter pro antefignatione allegantes Bald. in leg. Deo nobis, §. hoc etiam ſub num. 3. Cod. 7. de Epif. & Cleric. Feſi. in cap. Eccleſia Sancte Maria Ram. 27. de constit. Signorol. conf. 6. ſub num. 10. verſ. nec obſrat. Croz. dec. 257. num. 29. Sebas[tian. Medic. de legit. & ſtat. part. 4. queſt. 6. ſub num. 5. verſ. primocuſa, Mancil. de imput. queſt. 58. num. 32. cum queſt. latifimis. Card. de Luca de ſucces. ab intell. dec. 1. ex num. 16. ad fin. cum pluribus concord.

Equo magis, quia pro munimine tot Docto[r]um de ipſo tempo ſubiecta tranſactionis rumor, in[m]o publica vox glifere incep[er]at, & expandi, quod (ut evenit poſt paucos menses) fanta, & glorioſa mem. Innocent. XI. condituras erat legem generalē, five conſtitutionem ex praefata equitat[i], ac drectiue ratione in bonum Reipublice deſerentem etiam Clerici, & perfonas Ecclesiasticas patris ſtatuſt familiarium conſervationi intentis, & idcirco feminas, earumque defencientes excludenſibus, ſubjacentes, prout legitim in eadem conſtitutione impreſſa ante tradi. deſerpt. editum de ſuſſel. ab intell. per 8. Cardin. de Luca, & signanter ſub §. 10. & ſeqq. unde inſerunt idem Mancini, alſper eſſe, quod Macilentis, & de Montibus inſtituerat longe poſt attenentiam illam tranſactionem, quam inveniant in ſtatuto, quo ultra ſententiam contra eos latam, & ultra diſputabilitatem praedictentis articuli ſuper repreſentatione gradus, vel perfonas, non levem continebat etiam difficultatem in hoc ſecundo, in quo praetor authoritates ſuprā laudata fama increbuerat imminentis conſtitutionis, quæ de facto, ut dirimimus, edita fuat; quando tamen omnia iura clamant, ut ad ſubſtitendum, vel relinquentiam tranſactionem, inſipit debeat tempus celebrate tranſactionis, qualive opinio tunc vel in mente hominum, vel apud Docto[r]es & Tribunalia vigeret, teſte Cardin. de Luca de alien. diffr. 66. num. 8. & 9. in mſed. Eccleſ. diffr. 5. num. 28. Rot. dec. 25. ex num. 21. cum plur. ſeqq. coram fan. mem. Alex. VIII. & dec. 675. n. 2. & 3. coram Cardin. Cerro.

Eſſi (ut ſubjungebant) imminentis notitia, famaque, quod Princeps in proxime edenda conſtitutione certam ſpe-

cim, vel genus monetarum abrogavit à publico commercio in ſua diſtione, fatis eft ad adeo imbuendam malam fidem, ut nec etiam deferviat ad effectum, tam in favorabilem, liberandi debitorum, foliū, quæ fiat per eu[n]dem debitorum in moneta paulo poſt abroganda, uti conſentit Gratian. diſcept. 260. num. 19. & ſeqq. Tonduſ. refol. Civil. cap. 10. per rot. Antonell. de temp. legal. lib. 1. cap. 42. n. 31. & ſeqq. Gutb. dec. 87. num. 17. & 18. Modern. Mantuan. in tradi. de mont. q. 3. num. 46. cum ſeq. quare a ſortiori publica vox conſparia in Urbe ut dieb[us] Cornelius, omnium gnara, & nihil retinente) non debebat defervire a contraria pro magis adiungenda bona fide in contrac[u] tranſactionis, in quo adeo exuberant bona fide, ut etiam quando eadem tranſaction feriat perfonas independenter vocatas à tranſigentibus, adhuc ratione ejusdem bona fide, & publica tranquillitas, illas liget, & arſet ad obſervantiam, ut paſſim videat eft penes Cardin. de Luca de donat. diffr. 28. n. 13. Rot. cor. Carril. dec. 141. n. 5. & in recent. dec. 241. n. 16. par. 17. & dec. 202. n. 27. par. 18. & in Urbisverana Primogenit. 19. Junii 1693. §. Mot. ſequidem, & ſeq. coram R. P. D. meo Muto, & in Romana Cenſus 5. Junii 1697. §. Tumdem quia, coram R. P. D. meo Caprara.

Ita Mancini. Verum Domini rursus pro conſtantि juſtimoſerunt, praefentem tranſactionem adeo enor[me]iter leſiū vām apparet ex abunde deduciſſe in deciſionib[us] quæ praeferuntur tria iudicata Tribunalis, nempe coram Reverendiss. D. Molines Decano ſub die 28. Febr. 1695. & R. P. D. Priolo ſub die 16. Janu. 1696. & 10. Junii 1697. ac R. P. D. Muto ſub die 9. Decembri ejuſdem anni, & 26. Februario proximi præteriti, ut prius reſpondendo ad ſuppoſitam mulicetam, fine diſcultate cenſuerint, quid conſtitue ex premissis deciſionib[us], & ex inſtrutis quoque deduciſſendis, de enormiſſima laſione paſſa in hoc contrac[u] tranſactionis per illos de Macilentis, & de Montibus, minime amplius oportet in jure ordinario per tres confor[me]s reſcindere eamdem tranſactionem; hoc enim adiungim operat laſio, quando eft ultra beſſem, & enor[me]iſſima, ut adiungo conſentim ab artu[ro] praepoſuonat; acutum ipſum, five tranſactionem celebratam ſuſſe per errorem, ac finē conſentū, proindece citra neceſſitatem inſtringend[us] prius tranſactionem per tres confor[me]s reſta via tribuit immiſſio perinde, ac si nulla tranſactio, nullus contractus, qui neceſſari ſemper exigit conſentim, ſuſſum, de medio adiungit, ut ergo reſpondit Paulus I. C. in l. cum tate, ſi de mol. Androſ. controv. 286. n. 10. 13. Card. de Luca de fideicom. diffr. 39. num. 2. & 3. & plures dictum ſuit in ſimilibus circumſtantiis per Rot. & præferunt in dec. 755. n. 5. part. 2. recent. diffr. 212. n. 19. & 21. par. 2. dec. 350. n. 10. & ſeq. par. 9. in Bononiens. ſeu Imolen. Bonor. 18. Martii 1686. §. Verum, coram bon. mem. Albergato, & 12. Junii 1693. §. Refolutori, coram bonaz mem. Urſino, in Soanen. Immofitio[n]is 14. Maii 1636. §. Quo vero, & 2. Januarii 1697. §. Praefuppoſit, cor. Reverend. D. meo Decano, & in Callien. Bonorum 26. Aprilis ejuſdem anni, §. fin. coram R. P. D. meo Muto.

Nihil oſſicieſſe idcirco fententia R. P. D. Ginetti, que rebut ex premissis; minime luſfragante impotenti Innocentianæ Conſtitutionis, ſuper ea namque aliqua fortaſſe major vis fundari potuſſerit, vel ad peraugendam bonam fidem praedictentis tranſactionis, vel ad corroborandam opinionem illorum, qui (ut ſuprā) reputabant, ſtatuum exklufivum ſeminariorum poſſe comprehendere defencientes ab eis, licet Clericalli ceteroquin exemptione ſuſſulos, quoque inſtructi, ut erat in ſupra adducto exemplo monetari, Pr[incipi]i paulo poſt placuerit, vel direc[t]e abolere contraria ſententiam, vel iſtam procedendo per viam declarationis, aut comprehensionis aperatur ſtatuum exklufivum ſeminariorum, demandare, quid ſua deinceps edita conſtituto amplectetur ſuccelſionib[us] antecedenter delatas, five purificatas; aut cum eadem conſtituio[n]e nil tale dixerit, utique ad neutrum amplius ex praetatis effectionis poterat prodeſſe; ſed veluti habens, ut fert diſagium, oculos ante, & non retro, ſuſſa nature non comprehendebat caſus, & ſuccelſionib[us] precedentes, & jam delatas, five acquiſitas de jure communī, per text. in l. i. jubemus, §. Qua impoſſibilis, C. de ſuſſam & in l. meminimus in ſuſ. C. de legit. hered. Bot. decif. 15. num. 12. p. 8. recent. decif. 104. num. 7. par. 1. 6. & decif. 520. num. 8. par. 18. & in Romana nullitat[is] ſubſtantiationis 11. Decembri 1684. §. Non refragante, coram bon. mem. Albergato, & in terminis alterius conſtitutionis, ſeu reformationis ejuſdem Innocentio XI. dictum fuat in Romana cambriorum 26. Junii 1697. §. Nec deficit, coram bon. mem. Ursino.

Aſſique eo, quid regulæ huic in lance judicii præpondere valeret contrarium ſuppoſitum ſuper comprehenſione etiam delatarum ſuccelſionib[us] in foro pendentib[us] habitum à Card. de Luca in Comment. per eum reformato ſuper eadem conſtitutione de ſuſſa. ſuſſel. §. 7. num. 8. & 9. quantumvis enim tanti Docto[r]is auctoritas, qui eximie tunc in munere Auditorius ejuſdem Summi Pontificis verſtabatur, in admodum conſiderabilis p[ro]ſidio, & reſolutione habet, nihilo minus quia eadem conſtitutio Innocentia vita, & intropioſa tempeſtate exprefſam Caſarei pro antefignatione, ſed habuere literam exprefſam Cor[in]d[io]ni, & ſigilum, Aut[or]ib[us] hered. ab intell. coram & in c. cum filii, & ſig. fin. inſtit. 17. cum nept[us] in noſtri nihilo adeo pacificum fit, ut aliquo colore, vel diſputatione velari non poſſit, testimonio ſuſſum, oculis ante, & non retro, ſuſſa nature non comprehendebat caſus, & ſuccelſionib[us] precedentes, & jam delatas, five acquiſitas de jure communī, per text. in l. i. jubemus, §. Qua impoſſibilis, C. de ſuſſam & in l. meminimus in ſuſ. C. de legit. hered. Bot. decif. 15. num. 12. p. 8. recent. decif. 104. num. 7. par. 1. 6. & decif. 520. num. 8. par. 18. & in Romana nullitat[is] ſubſtantiationis 11. Decembri 1684. §. Non refragante, coram bon. mem. Albergato, & in terminis alterius conſtitutionis, ſeu reformationis ejuſdem Innocentio XI. dictum fuat in Romana cambriorum 26. Junii 1697. §. Nec deficit, coram bon. mem. Ursino.

prædicta constitutio declaravit, velle comprehendere sue
cessiones præteritas, ut erat præsumptum delata, & aperte
usque de anno 1675, merito in omnibus etiam aliis causis
circum successiones ante constitutionem adaptatas, & actu
pendentes, Tribunal tenuit, non esse dendendum à fit
mitate regule, de qua superius, quodque proinde hac
ad aliam partem constitutio definita verbis sufficiens ad
importandum opofitum, locum fibi vindicare dumta
xat debet, ac posset in successionebus ex post delatis,
non autem à parte ante, seu præcedenter, sicuti repon
sum liquet in Romana hæreditatis 27. Januarii 1696. s.
Coffare wife ep., coram R. P. D. meo Pio, confirmata
Februario 1697. Nec excludendum, coram R. P. D. meo de
la Tremouille, in Firma successioni 4. Juli 1696.
Haud refragante, cor. bo. ma. Ursino.
autem illiusmodi, ut in Firma inducenda claritate
nus fecit. 500. statim ac litigans dimittit bona controversia
ascendenta ad prædicta scuta militare, non recepta medietate
evidetur in scutorum 5. videlicet 20. & sic quarta parte
bonorum controversorum, intert citra difficultatem le
gitimo, ut in ceteris quibuscumque contractibus, ad limi
tes, & normam, l.2. C. de refind. vendi. quemadmodum
sequendo in hoc ipso proposito Theoramic Bart. in l. figura
cum alter n. 5. ff. de verbo oblig. & in l. Lucca 78 & fin. n. 2
& in d. l. 2. n. 7. & 8. C. drescendit vendi. liquet ex deducis
per Socci. Jun. conf. 8. no. 17. lib. 2. Paris. Conf. 12. nu. 102.
Ervard. Jun. conf. 24. n. 103. lib. 2. Faccini. conf. 26.
m. 9. lib. 1. Pinell. in d. l. par. 1. c. 4. ex nu. 12. uferre ad 2. 7.
C. de refind. vendi. VV. decis. 429. num. 11. Modern. Pol
rolleyv. in addit. ad Ramon. conf. 7. nu. 17. Rota in Me
levitana transactiois 4. July 1631. *Quatuor omnibus*, cor
ram Mortmanno, m. f. & coram Cardin. Cefli decis. 391.

Hicque robustissimi militariuntibus pro inaudita claritate
utriusque articuli tam in anteactis resolutionibus, quam
in hodierna propositione favore corundem de Macilenti-
bus, & de Montibus, quam quod proportionabiliter ur-
gerent pro extorquenda dubitatem respectu illorum de
Mancinis, vanum videbatur, vel falem non necessarium
ultra descendere, ex quo in iure novum non est, transla-
tiones passim rescindi, si ex posteriori judicati compet-
erat clarum potius esse jus ex parte illius, qui bona cum
supposito dubitatis articuli adversario suo dimisit, acre-
18 laxavit, juxta firmata per Rot. decr. 277. nro. 12. & seqg.
part. 1. recens. decr. 412. n. 15. cum plur. seqg. part. 1. 6. dec.
196. & decr. 277. utrobius nro. 6. & 7. part. 1. 8. & in Bonon.
fideicommissi. 1. Mancini 1692. §. Etiam, & §. Hacque
sententia, corbo.me.Urtino.

Cæterum in omnem crafum palpabilis, & nimis evidenter ad oculum coruscabat retorsio objectionis superius jam ex pro substantia transactione super dubitate causa, & articulorum, quia etiam data non claritate, sed quamcumque majori eorumdem articulorum ambiguitate, certe ita ambiguitas cadens fieri meris juris articulis, aliquo perilo, vel iudice arbitrio, ad limites justitiae, & equitatis penfanda erat, & extimanda, ut late, ac solide animadversum fuit in Bononiis, seu Imolen bonorum 18. Martii 1697. & Quernadnodum, & parunque, cor. R. P. D. meo de *l'Olmo*.

F. D. meo de G. C. S. et alii
Nulla autem æquitas, nulla iustitia pati possit videbatur,
quod ratione duplicitis articuli, in quibus per nos judicata
uniformis Rota creditit, & censuit ut s'upra, non obstante
tibus omnibus præmissis vel omnino clarum, vel falso
effusilenti, his assisteré nepotibus, sola ducentaxat sentia
150. super hereditatem, qua citrè controverxi ac fende-
bat ad sentia 20. mil. forent, etiam ab initio sufficiencia pro
justo appetere, huiusc subdil. juris nepotam, consistentis in
medietate prædictæ hereditatis, & sic in fact. 10. mill. ad
cōsiderem nepotes de jure obtinere vel omnino debentibus,
vel falso probabilitati vel omnino dubiis, & præcisæ in his ter-
randa se laetioris earundem transactiōnū in gradu enormi-
fimo subiequebit, & firmat. Rot. dc. 92. n. 99. cor. Merl.
dec. 35. n. 1. & seq. & doc. 391. n. 3. coram Ceflo, ac 174.
nu. 4. & 5. post Modern. Lucen. de pali. futur. succes. in
Romana fideicomisiōne de Stefanis 25. Junii 1695. §. E-
normis ma verò, coram Mellio, & in preallegata Soanen-
immissionis 4. Maii 1696. §. Quod verò attinet, & 23.
Januarii 1697. §. Ultra salutis, coram Reverendiss. D.
meo Decan.

Vel fatae prouocatae, etiam, p. ministris, confidato etiam eventu subsecuti iudicij, ac astiminationis factæ de ipsa lesioni per eundem judicem causa principalis, dictum fuit in Soanen. Immisionis 74. Maii 1695. *Nec visum est,* & 23. Januarii 1697. *S. Abzque co quod,* cor Reverendissimi D. meo Decano, & in praesertitate Bonon. seu Imolen. honorum d. s. *Patrumque urget,* comam R. P. D. meo de l' Olmo.

REVERENDISSIMO DOMINO
MOLINES DECANO.

Urbeyerana supplementi legitimæ.

Lunæ 26. Januarit 1699.

statuta sc̄eminarum exclusiva quomodo sint interpre-
tanda.

S U M M A R I U M.

1. Statuta femininarum exclusiva sunt odioia.
 2. In eis autem non comprehenditur hereditas, de qua
 specie mentione non faciunt.
 3. Statuta exclusiva femininarum taliter interpretari debent,
 ut minus quam feri possit ius communis edant.
 4. Quicquid in eis expressè dispositum non legitur, tan-
 quam causa omisssis remanet sub iuri communis dis-
 positio.
 5. Verbum, ascendens, a quo comprehendit utrumque
 sexum, masculinum nempe & femininum declarat,

num 14. & 15.
Omnes ferè tamen concordant, quod si judex ipse degustans, & penetrans etiam ex post medullam cauliæ, & articulorum, subcenseat, hujusmodi dubietatem eventus valere ex gr. super disputatione importante in ordine ad bona scut. mille, in ordine vero ad ipsum dubium ad mi-

- quā ob favorable motivū conservandi bona in agnatione.
ex quibus deprehendi valeat, quod statutum excluserit
feminas ob conservandam agnationem.
is in contrarium apparet de voluntate statutum in
dabū exclusio feminarum præsumitur ordinata propter
conventionem agnationis.
itali masculi secundi matrimonii non valent excludere
feminas primi matrimonii; declarā, ut nu. 12.
statutum locum non obtinet, nē copulatio concurrat
subjicito personarum, & bonorum.
namen quis obit extra locum statui, & ibi testamentum
condit, non constet voluntate propriam uniformare vo-
luntatem cum dispositione statui.

sus, remanet sub dispositione juris communis, per text.
in leg. commodissime, ff. de lib. & post lib. Ancharan. con-
sult. 26. num. 2. Dec. cons. 451. num. 6. Socin. Sen. cons.
228. num. 2. Altagord. cons. 64. num. 3. lib. 1. latef. 4
Rocc. dispu. d. cap. 37. num. 18. & 19. Afflīct. deci.
21. num. 13. Rot. coram Merlin. deci. 471. nu. 2. & deci.
388. num. 2. part. 5. rec.

Non relevante, quod Statuentes in eodem capite us-
fuerint verbo Ascendens, quod æquè comprehendit ut-
rumque lexum? masculinum nemp, femininum, per 5
Text. in leg. si ff. de verb. signific. leg. quicunque g. parentes ff. de iugis vocan. Barbol. leg. qvarcian. appellat. 27.
per tot. Surd. cons. 402. num. 11. & 12. Menoch. cons. 101.
num. 40. Rot. deci. 361. num. 6. part. 15. recent. Et in Cas-

DECISIO IX.

Quemadmodum intererat Reipublica Civitates hominibus repleri, ita congruum vitium fuit Imperatoris magistrati, ut excrecentem cuiuslibet persona libo-
le, ultra numerum quatuor sylorum, eorum legitima transi-
tum faceret de triente ad semissim aspis hæreditari, &
*Si ultra quatuor Aut. de trien. ad semiss. demandato quoque
augmento, quantumlibet aliquid minus suffit relictum in testa-
mento, quod non adaequare veram ejusdem legitimam
portionem per text. in l. omnimodo 30. & l. scimus 36. C.
de inoff. iefiam.*

Imitatum etiam pronomine masculino *Quietus*, nemo
in his circumstantiis inficiari poterit, qui instarantes in-
tellexerint de hæreditatibus Ascendentiis masculo-
rum, ad tradita in puncto per Cæphal. consult. 343. nu.
2. & 27. Fig. adfutur. Ferrar. lib. 2. rubr. 141. num. 17.
Rocc. disput. jur. d. cap. 37. m. 3. & 4. Andreol. controlo.
407. num. 26. Roc. coram. Cerr. dec. 176. num. 6. & 7. &
dec. 35. num. 19. part. 14. rec.

tum informantibus, favorabilis decisio sub die 1. Decembris anni proxime clapsi coram me.

Adversus quam cum hodie fuerint auditii Comites fratres de Maficiano rei convenit, in feuerium novas audiendae eidem benigneiter impartitur; licet ad declinandam providam dictarum legum dispositiobem obficerent peculiarem cenfuram statuti Casfri, quod tanguam ius municipale Civitatis dominantis praetendebant sub se comprehendere Oppidum Guardae, cuius erat domicella dicta Catharina Cervaria: Nihilominus quidquid sit de hujusmodi articulo comprehensionis, non modicam praetereundam difficultatem, ob plura per defensores DD. de Clementinis in contrarium adducta, omisssione etiam nonnullis alius superfluis questionibus utrinque cumulatis, sed legitimi dumtaxat illis, ita magis opportuna, ac solido ria videbantur; domini adhuc inhaerentes capitulo 37. di eti statuti, super quo unice infestabant fratres de Maficiano cenfuerunt illud minimè obstat Comiti, & aliis de Clementinis ad effectum, de quo agunt, pro confectio- nis controvertens argumenti legitima debita d. Catharina in bonis a via paterna.

Iude potissimum comprobatur ex eo, quod ibi legitur causa exclusionis femininarum consitens in qualitate dotis unde clarissim dignoscitur, flatuentes dumtaxat tensisse de hereditatibus ascendentium masculorum, quibus primario incumbit omnis donatio filias, nepres, & ulteriores descendentes feminas; pon autem de hereditatibus matris, & avia, & aliarum de genere feminino, que non sunt à jure obligatae ad tradendas dotes, nisi in subdium optimè Fulgo*c.* 34. num. 3. ver*s*. Handed. *con. 7.9. num. 4. lib. 2.* Menoch. *con. 8.3. num. 9.* & pluribus cumulatis in puncto materiali exponendo, Rocc. *disp. iur. dicitur cap. 37. nro. 5. cum seqg. & prosequitur optimè Rot. *dec. da. dec. 776. nro. 8. & 9. coram Cerr. & dec. 354. num. 18. & dec. 428. nro. 6. & 7. par. 14. 16.**

Quæ omnia potiori jure prævaluerunt apud dominos ex ponderatione, quod cum hujusmodi statuta feminarum exclusiva, aliquoquin irrationabilla, & à jure commun exorbitantia, non alter subfinciantur, quā ob favorable votum conservandū bona in aquationis, iuxta doctrinam Ial. in *l. de quibus fab. num. 17. in pp. ff. de le. 8. lib. Socin. In p. conf. 1. num. 1. de longa cum plia*

Siquidem cum versetur in materia juris communis correctoria, ac undique exorbitante, & odiofa, qualis est exclusio femininarum, inibi per hanc verba ordinata, *Statutum, quod filia, vel nepos, aut quelibet alia femina descendens sit contenta de eo, quod pater, vel avus, aut quislibet aliis ascenden- tibus sibi dederit in domo, vel dare promis- tis, aut reliquerit, nec ultra illud occasione legitima, vel juri- sis debitis naturae, etiam mortua patre, vel ascendente, pos- si, fratres suos descendentes* &c. inquietare, ad tradita per Alexandr. cons. 26. num. 5. lib. 2. Roco. dipp. iiii c. 37. n. 1. Rot. dec. 529. n. 18. part. 18. recent. utique sub mox recentia statutaria dispositio nequit dici comprehensio haereditatis matris, aut avie, de quibus nulla legitur facta ex- pressio matris, per ea, quae tradunt Dec. conf. 451. m. 8. & 9. Hondon conf. 8.1.1.1. cum seqq. lib. 1. Capitul. con. 616. n. 44. Roco. disp. sur. dict. c. 37. n. 17. & seqq. Rot. dec. 204. num. 19. part. 6. & ceteris relatis decis. 529. num. 8. part. 18. recent.

gib. Socin. Jun. conf. 1. num. 43. & seqq. cum aliis relatis per Roco. dicto cap. 37. n. 12. exinde sequitur, quod licet de ea nulla fuerit facta explicita mentio in dicto cap. 37. nihilominus racite subintellecta senseri debet, cum illud sit consequivum ad aliud cap. 35. praecedens ubi pariter agitur de successoribus, & cuius expresse contemplata agnatio, ad traita in punto per Rot. dec. 563. num. 3. part. 1. & decis. 651. num. 7. & 9. part. 18. recen- tor. & ratio est, quia capitula sublequentia, inferta in eodem volumini statuti declarantur à praecedentibus, prae-cipit loquientibus de eadem materia, & unum recipit interpretationem ab alio, ut in puncto tradit formeriter dis- cuso articulo. Mans. consule 14. num. 3. & seqq. Rot. dec. 499. à num. 22. ad 23. & decis. 644. num. 8. part. 18. recent.

Ultraquam quod, nisi in contrarium appareat de volunta- tate statutum, in dubio semper exclusive feminina- rum praemittimus ordinata propter conservationem agna- tionis.

Et ratio est, quia hujusmodi statuta foeminarum exclusiva taliter interpretari debent, ut mindis quam fieri possit ludent iusti communem, per text. in c. cim. dictis, & ceterum de confutatis. Parf. conf. 10. n. 6. lib. 3. Honored. conf. 12. n. 7. & 20. lib. 2. Sur. conf. 5. n. 19. & dec. 1. 18. n. 15. Altograd. conf. 6. n. 3. lib. 1. Cyriac. controver. 3. & 4. n. 46. Cris. rocc. dict. 36. n. 2. Oafach. dec. 59. n. 7. Rot. art. 3. 12. num. 5. part. 1. dico. & decif. 46.1. num. 4. part. 2. & decif. 24. num. 6. & 7. part. 18. receptio. Proindeque quidquid sic expressum dispositum non legitur, tanquam, causis omni-
tions, que tanquam principialis, & potissima ratio, semper pro expresa habet debet. Cœphal. conf. 509. m. 29. Gratian. dispct. forens. cap. 661. num. 13. Manl. dicta consult. t. 4. numer. 7. & seqq. Cyriac. controver. 137. numer. 15. Macfarld. de general. statut. interpretat. conclus. 4. mpm. 1. 30. Mart. de succession. legal. part. 2. queq. 4. art. 4. numer. 18. Rot. dicto cap. 35. numer. 12. Rot. post Gigilian. ad statut. Urbm. dec. 80. num. 3. & dec. 81. num. 8. coram Dunozeeti sen. dec. 200. num. 10. coram Cert. d. dec. 776. num. 10. & dec. 563. per tot. part. 1. & dec. 461. num. 5. part. 2. rec.

AEGUS

motam item à die, quo exipavit tempus reservationis, ut in dec. 585. n. 1. coram Merlin. dec. 245. & 256. utrobique in principio, cor. Bich. & dec. 95. pariter in principio coram Priol. Quinimò conclusio, quod pensiones non pertinetur accessoria, sed tanquam fors, procedit fortius in titulari agente contra pensionarios, quia ipse non agit ad ius universale exigendi pensionem, & accessoria ad terminos decurios, sed principaliter ad repetitionem terminorum indebet exactiorum, ut considerat Rota coram Merlino dec. 663. n. 15. & seq. & cor. Priol. dec. 95. num. 4. & quamvis Card. de Luca d. dlc. 12. n. 20. in objecto allegatus in causa revolutionis tituli emptionis locorum montium, in quo scriptis, teneat? quod non intrat alia actio petendi fructus, nisi accessoria, & consequitiva ad ipsa bona; contrarium tamen ibidem admittit in annua pensione Ecclesiastica, juxta citatas decisiones cor. Merlino.

Pariformiter nec assumptum subsistit in secunda parte, quod scilicet titularis petierit terminos indebet exactos accessoria, & dependentes ad declarationem nullitatis reservationis pensionum, quia, ut confitit in d. *Summario Pensionariorum n. unicu*, post petitam dictam declaracionem nullitatis, per caput separatum fuit petitia restituenda pensionum, siueque non incidenter, & in sequelam, sed 18. quæ principalius, ut tenuit Rota in rei. p. 12. dlc. 384.

Et ita utraque &c.



ALLEGATIO RESONSIVA

D. Ferdinandi de Valentibus, Sacre Consistorialis Aulae Advocati,

IN CAUSA.

FLORENTINA SUCCESSIONIS
DERICASOLIS.

ARGUMENTUM.

Statutum Florentinum excludens feminas propter agnatos masculos usque ad secundum gradum inclusivè, suffragari non potest agnatis extra dictum gradum existentibus, nec nisi proximitatem gradus defumere possunt à matre, licet ista sit nupta in agnatione, quando eius vir non est de agnatis intra gradus à statuto contemplatis existentibus.

SUMMARIUM.

- 1 Statuta intestata successionem contra juris dispositionem regulantia, sunt strictè intelligenda, ita ut quantum minus fieri posse, à juris tramite, devient, nec ullam recipiunt extenionem.
- 2 Statuta Florentina non cum iuriis substitutis, sed minimum diligenter condita fuere; unde in eorum interpretatione naturalis sensus, & non legales sententes sunt attendende.
- 3 Statuta exclusiva feminarum eas à successione non repellunt, nisi superhinc masculi & agnati successibiles.
- 4 Statuta exclusiva operantur solum in causa prædicta ab eis expresso, & in utroque capite, tam inclusivo, quam exclusivo, exigunt, ut concurrant illae personæ; quæ à statuto fuerint contemplatae.
- 5 Ad hoc ut habeat locum statutum exclusivum, tria requiruntur, quod scilicet defunctus tam masculi, quam feminæ de persona in statuto expressi.
- 6 Masculi agnatus feminas excludere prætentandæ debet conjunctim habere qualitates à statuto prescriptas.
- 7 Illi qui non enumerantur inter personas exclusiones statutaria dispositione iuraveri non possunt.
- 8 Quando statutum limitata, & qualificativa loquitur, persona ex illius dispositione venire contendens, debet probare qualitatem à statuto volitam.
- 9 Statutum exclusivum vocans agnatos intra certum gradum censetur, quod existentes in interiori, & remotores in gradu haberent pro extrantiis.
- 10 Statutum Florentinum non excludit matrem propter masculum existentem in quinto gradu.
- 11 Si statutum exigat, ut agnati excludere volentes debeant esse masculi ex masculo, tunc isti qualitatem agnationis negantur defensione à matre.
- 12 Quando statutum exclusivum ex fadum contemplatione agnationis, tunc in eo sub denominatione masculorum veniant solum masculi ex masculis.
- 13 Item veniant non solum masculi ex masculis, quando statutum repellit nemum feminas, verum etiam descendentes ab eis.
- 14 Statutum exclusivum ita interpretari debet, ut qualibet contradicatio, & contrarietas in eis verbis, & dispositione existere.
- 15 Si statutum exigat, ut excludere volentes sint agnati masculi intra certum gradum, sub eo comprehendendi non possunt descendentes agnatus, & existentes ultra determinatum gradum agnationis.
- 16 Statutum Florentinum exclusivum feminarum habet pro causa finali conservationem agnationis, & ab ea unicæ regulatur.
- 17 Agnationis ratio in statutariis dispositionibus, quandoque minus, quandoque magis latere potest, id est que non sola ratio generica agnatus nisi in eis spectari debet, sed inquitur, quorum favore, & per quas personas illam statuentes conservari voluerint.
- 18 Agnationis ratio habita in quacunque dispositione, & maximè in statutaria, debet solum attendi in his gradibus ad decisiones casuarum, tanquam responsa prudencia, & doctrina magistrorum.
- 19 Agnati de iure sunt successibiles usque ad decimum gradum, & nos ultra.
- 20 Ratio agnationis non operatur, ut statutū juris correctiorū extendi possit ad gradus, & personas in eo non expressas, & ultra illas, qui sunt specifici, & limitate nominati.
- 21 Dicitur, quis de suis natura refringit, & limitat, nullamque admittit extensam etiam ex identitate rationis.
- 22 Statutum Florentinum excludens feminas propter agnatos usque ad secundum gradum, ad alios agnatos ultra tam gradum non extenditur, & n. 110.
- 23 Statutaria sententiae ad naturales rationes normam, & juxta naturalem pietatem, & sanguinis necessitudinem sunt intelligenda.
- 24 Statuta exclusiva dicuntur leges municipales, & testamenta Civitatum.
- 25 Vinculum ex agnatione, & sanguinis necessitudine orientis iura nostra ultra personas decimi gradus abolitum presumunt.
- 26 Ad hoc ut duplex vinculum operetur, præcisè est, ut unumquaque de perso, & disjunctum sit efficax.
- 27 Agnati constituti extra decimus congregantur gradum, agnationis iure, & succedendi capacitatem amplius non habent.
- 28 Agnati dicuntur solum illi, qui sunt usque ad 10. gradum.
- 29 An constituti ultra decimum gradum dici possint agnati vel potius gentilium nomine nascupari debet remissio.
- 30 Quod solum sub nomine agnatorum forsan venire possint, quando agitur de successione fiduciocommissaria ex mœte testatoris protrahenda in omnes de agnatione, & familia, & de statuo eamdem successione regulari.
- 31 Non autem quando agitur de successione hereditaria, & de statuo eamdem successione regulari.
- 32 Aliud est, quod quis possit dici agnatus, aliud, quod beat jura agnatoris ad effectum succedendi.
- 33 Adoptio, & legitimati continetur sub generali agnatione appellatione.
- 34 Sed tamen non venient sub statuto vocante agnatos.
- 35 Sors ejusque filii inter agnatos attributur.
- 36 Attamen sub statuto agnatos includentur non comprehensur.
- 37 Quando statutum loquuntur de agnatis, intelligentem est de agnatis sub rigorosa, & propria significacione.
- 38 Agnati extra decimum gradum non venient in statuto sub agnatorum nomine.
- 39 Statutum Florentinum ad intestatam successionem vocat proximiores usque ad oitavum gradum inclusivo & tis non extantibus, sicutum.
- 40 Si statutum in unaparte loquens de agnatis illos restrinxit usque ad oitavum gradum, ubi in alia parte de eis mentionem fecit, supponi non posse, quod intellexerit de agnatis latè sumptis ultra decimum gradum.
- 41 Statutum unus regionis, & civitatis deferunt pro interpretatione illius de alia Civitate, & possunt allegari ad decisiones casuarum, tanquam responsa prudencia, & doctrina magistrorum.
- 42 Statuto Mediolani causius, ut sub appellatione agnatorum veniant omnes de nomine; & parentela; sed in materia successione illi agnati intelligantur, qui sunt usque ad septimum gradum.
- 43 Quando statutum excludit sores propter agnatos usque ad certum gradum, & id contemplatione agnationis, tunc attendi non potest proximitas, & vinculum ex parte matris, & n. 52.
- 44 Si statutum excludit à successione feminam propter masculum